

Nr 1331

Av herr **Jacobsson, Gösta, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 197, med förslag till lag om premiering av visst frivilligt sparande, m. m.

(Lika lydande med motion nr 1547 i Andra kammaren)

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 197 med förslag till lag om premiering av visst frivilligt sparande får vi anföra följande.

Propositionens grundtanke, som går ut på en statlig premiering av visst frivilligt banksparande, är i och för sig god, och mot densamma finns i och för sig intet att erinra. Det i propositionen framlagda förslaget till lagstiftning i ämnet tar endast sikte på en mycket begränsad kategori sparare, nämligen fysisk person eller oskiftat dödsbo, som får överskjutande preliminär skatt enligt 1970 års taxering återbetald till sig och som senast den 1 februari 1971 samtidigt med att beloppet utkvitteras sätter in beloppet eller del därav hos bank på ett för ändamålet upplagt premie-sparkonto. Det är enligt förslaget endast angivna kategori av sparare som vid årets slut skall erhålla sparpremie med fem procent av det sparbelopp som vid utgången av år 1971 fortfarande inestår på sparkontot. Det är också endast angivna kategori sparare som kommer i åtnjutande av befrielse från skatt för den inkomst som premien utgjort. Syftet med angivna arrangemang är att förmå de skattebetalare som får tillbaka överskjutande skatt vid kommande årsskifte att spara skattebeloppet: detta undandrages härigenom från den löpande konsumtionen, något som avses i sin tur komma att dämpa efterfrågan på varor och tjänster. Arrangemanget är uppenbarligen väl ägnat att tjäna som konjunkturpolitiskt medel och fyller såsom sådant en uppgift som led i den statliga konjunkturpolitiken. Den frågan kan emellertid med fog ställas, varför endast den utpekade kategorin skattebetalare, som mest på en slump kommit i den situationen att de får skattemedel tillbaka — relativt få torde ha medvetet försatt sig i angivna situation — skall komma i åtnjutande av den dubbla förmån som sparpremien och skattefriheten utgör.

Att främja det frivilliga sparandet är en samhällsangelägenhet av hög angelägenhetsgrad och detta oavsett sparandeformen. Med hänsyn till den nedgång i hushållssparandet som ägt rum i inflationens släptåg och som varit särskilt markant innevarande år finner vi starka skäl tala för att det föreslagna sparpremiesystemet utsträcker och gives generell räckvidd. Det bör sålunda omfatta alla enskilda sparare och allt sparande som fyller

de allmänna villkor som lagförslaget i övrigt uppställer. Det bör alltså omfatta varje frivilligt nysparande för en och samma fysiska person respektive oskiftat dödsbo upp till ett belopp å 3 000 kronor som senast den 1 februari 1971 insättes å premiesparkonto och som vid utgången av 1971 fortfarande innesår å detta konto och detta oavsett vederbörandes individuella skatteförhållanden. Det förutsättes att bank av staten utfår det sammanlagda beloppet av de sparpremier som gottskrivits premiesparkonton hos banken inklusive sist angivna kategori. Sådan sparpremie bör ej heller i detta fall utgöra skattepliktig inkomst vid taxeringen. Att det är fråga om nysparande bör kunna styrkas genom jämförelse med inkomstdeklaration för närmast föregående år. Slutligen bör även nu angivna nysparande vara berättigat till deltagande i det av staten bekostade lotteri som omnämnes i lagförslaget.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta sådant tillägg till den föreslagna lagen om premiering av visst frivilligt sparande att premieringen, skattefriheten och lotteriförmånen utsträcker att omfatta allt nysparande upp till 3 000 kronor som fyller de rekvisit som i lagen uppställles, samt

att vederbörande utskott måtte få i uppdrag att avfatta erforderligt ändrad lagtext.

Stockholm den 17 november 1970

Gösta Jacobsson (m)

Gunvor Stenberg (m)

Gunnar Hübinette (m)